

72. CİN SÛRESİ

Mekke döneminin sonlarında gönderilen bu sûre, adını birinci ayetinde geçen “Cinn: cinler” kelimesinden almıştır. 28 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

I. Ey Muhammed! Tüm insanlara ve cinlere seslenerek de ki: “Ban a Allah tarafından vahyedildi ki, cinlerden bir grup bir gece benim okuduğum ayetleri gizlice dinlediler ve kavimlerine dönüp onlara şöyle dediler:

“Bakın arkadaşlar! Biz, kendisine kulak veren herkesi doğruya ve güzele ileten hârika bir Kur’an dinledik!”

2. “Ve derhal ona iman ettik! O hâlde söz veriyoruz: Artık Allah’tan başka hiçbir varlığı ilâhî niteliklerle yüceltmeyecek, O’ndan başka hiçbir güce kayıtsız şartsız boyun eğmeyecek; hiç kimseyi ve hiçbir şeyi Rabb’imize ortak koşmayacağız!”

3. “Çünkü Kur’an’ı duyunca öğrendik ki, Rabb’imizin şânı çok yücedir; ne bir eş edinmiştir O, ne de bir çocuk! Demek ki, Allah’ın bir çocuk edindiğini iddia edenler Allah’a iftira ediyorlarmış.”

4. “Meğer içimizdeki bazı akılsızlar, Allah hakkında gerçek dışı sözler söylüyorlarmış.”

5. “Ey halkımız! Doğrusu, insanların ve cinlerin Allah’a karşı bu kadar pervasızca ve bile bile yalan söyleyecekleri, aklımızın ucundan bile geçmezdi.”

6. “Gerçi öteden beri dünyevî menfaatler peşinde koşan kimi insanlar, kendilerine yardım

edeceğini umdukları **bazı cinlere sığınır ve bu davranışlarıyla onları** kibir ve isyana sürükleyerek, **azgınlıklarını iyice artırırlardı.”**

7. “Çünkü o insanlar da, tıpkı sizin bir zamanlar sandığınız gibi, Allah’ın insan ve cinlerin hayatına hiçbir zaman müdâhale etmeyeceğini, dolayısıyla hiç kimseyi Peygamber olarak göndermeyeceğini ve öldükten sonra hiç kimsenin dirilmeyeceğini sanıyorlardı. Fakat b i z Kur’an’ı dinledikten sonra, bu iddianın tamamen yanlış olduğunu anladık.”

8. “Zaten g ö ğ ü gezip yokladığımızda gördük ki, bütün gökyüzü, uzayda gezip dolaşmayı bizim için neredeyse imkânsız hâle getiren güçlü bekçilerle ve ateş toplarıyla doldurulmuş. İşte bunu görünce, tarihin akışını değiştiren çok önemli bir olayın gerçekleştiğini anladık.”

9. “Çünkü daha önce göğe çıkar ve melekler arasında geçen konuşmaları dinlemek için

uygun yerlere otururduk. Orada işittiğimiz bazı bilgi kırıntılarını —bire beşyüz katarak— gelip kahinlere, falcılara haber verirdik. **Fakat şimdi,** Son Elçinin gönderilmesinden sonra, artık **kim göğe çıkıp melekleri dinlemeye kalkışsa, kendisini izleyen bir alev topuyla karşılaşır** ve oracıkta yanıp küle çevrilir.”

10. “Bunun sebebini **bilemiyoruz; acaba** gökyüzünün böyle sıkı denetim altına alınmasıyla **yeryüzünde yaşayanlara bir ceza mı** verilmek istendi, **yo ksa Rab’leri onlara doğru yolu göstermeyi mi diledi.”**

11. “Fakat ikinci ihtimal daha yakın görünüyor. Çünkü biz cinler hepimiz aynı değiliz; **içimizde dürüst ve erdemli kimseler de var, bunun çok aşağısında kalan azgınlar da var. Bizler,** tıpkı insanlar gibi farklı görüş ve inançlara sahip **çeşitli gruplara ayrılmış vaziyetteyiz.** Bu da gösteriyor ki, bizim de Allah’ın yol göstericiliğine **şiddetle ihtiyacımız var.”**

12. “Zaten řu dinlediğimiz Kur’an sayesinde anladık ki, yeryüzünde ne kadar güçlü kudretli olursak olalım, Allah’ı asla aciz bırakamayız; evrenin en uzak köşelerine kaçmakla da O’nun elinden kurtulamayız!”

13. “İşte siz de şâhit olun; biz bu yol gösterici Kur’an’ın dâvetini işittik, onun güzelliğine hayran kaldık ve tüm kalbimizle ona iman ettik. Çünkü biliyoruz ki, Rabb’ine iman eden kişi, hiçbir şekilde haksızlığa veya kötü âkıbete uğramaktan korkmaz.”

14. “Gerçi aramızda, Allah’a böyle yürekten boyun eğenler olduğu gibi, onu hiç düşünmeden inkâr eden zâlimler de var. Fakat şunu bilin ki, her kim Allah’a yürekten teslim olursa, işte yalnızca onlardır, doğruya ve gerçeğe ulaşanlar.”

15. “Zâlimlere gelince, onlar da cehennemin yakıtı olacaklar!”

16. “Bakın, Rabb’imiz buyuruyor ki: “Eğer

insanlar ve cinler Kur'an'ı pratik hayata yansıtarak doğru **yolda doğru bir şekilde yürümüş olsalardı, üzerlerine bereketli yağmurlar yağdırır** ve daha bu dünyada onları ödüllendirerek, hepsini huzur ve esenlik içinde yaşatırdık.”

17. “Fakat şunu da iyi bilin ki, Biz bu nîmetleri, onları bu göz alıcı nîmetler içinde yaşatarak imtihân etmek için veriyoruz. O hâlde, her kim dünyanın lüks ve refahına dalar da Rabb’inin öğüt ve uyarılarından yüz çevirirse, Allah onu çok şiddetli bir azâba mahkûm edecektir!”

18. “Ve yine o bize okunan Kur'an'dan öğrendiğimize göre, bütün câmiler ve mescitler Allah'ındır ve yalnızca O'na ibâdet amacıyla yapılmışlardır! Öyleyse, bütün secde makamlarında sadece Allah'a kul olun Allah ile birlikte başka hiç kimseye sakın el açıp yalvarmayın!”

19. “Ama ne var ki, **Allah’ın** kalbi imanla dolu bir **kulu** ve Rasulü olan Hz. Peygamber inkârcıların bulunduğu bir mescitte namaza **durup** yalnızca **O’na yalvarmaya başlayınca** öfkeden kuduran kâfirl er, **nerdeyse onun üzerine çull a n ı p** onu oracıkta **linç edeceklerdi.”**

20. Ey Muhammed! O inkârcılara **de ki:** “Ne yaparsanız yapın, **ben** yine de **sadece Rabb’ime duâ edeceğim ve** ne pahasına olursa olsun, **hiç kimseyi** ve hiçbir şeyi ilâhlık makâmına yüceltmeyec e k , y a n i **O’na ortak koşmayacağım!”**

21. Eğer senden mûcizeler isterlerse onlara **de ki:** “Bakın; **ben** de sadece sizin gibi bir insanım. Rabb’im izin vermediği sürece, **size ne bir zarar verebilirim, ne de dilediğimi doğru yola iletebilirim.”**

22. Buna karşılık, eğer seninle inanç konusunda pazarlığa girişmeye kalkıştırlarsa, o kâfirlere **de ki:**

“Şâyet size uyup dâvâma ihânet edecek olursam Allah’ın gazâbına uğrarım! O zaman **hiçbir güç beni Allah’a karşı koruyamaz ve kendime O’ndan başka bir sığınak da bulamam!”**

23. “Çünkü ben de sizin gibi bir insanım ve görevim, sadece, Allah’tan gelen mesajları örnek uygulama ve açıklamalarla sizlere ulaştırarak O’nun bana verdiği elçilik görevini yerine getirmekten ibarettir.”

O hâlde ey insanlar ve cinler, dinleyin: **Her kim Allah’a ve Elçisine başkaldıracak olursa, onun hakkı, sonsuza dek içinde kalacağı cehennem ateşidir!**

24. Bugün küstahça kibirlenen zâlimler, kendilerine söz verilen azâbın gerçekleştiğini gördüklerinde, kimin sahipsiz, yardımcısız olduğunu ve kimin sayıca az “bir avuç zavallı” olduğunu anlayacaklar!

25. Bunun ne zaman gerçekleşeceğini soracak olurlarsa, onlara de ki: “Uyarıldığınız bu azap

yakın mıdır; yoksa Rabb'im onun için uzun bir süre mi belirlemiştir, onu ben bilemem."

26. Çünkü evrende Allah'ın rıza ve gazab yollarını, yani **gaybı bilen** yalnızca **O'dur fakat hiç kimseye gaybını açıklamaz!**

27. Ancak, dilediği Peygamber hariç. Çünkü Allah, ihtiyacınız kadar gayb bilgisini size öğretmek üzere, elçilerinden dilediğini seçer ve bu bilgileri sadece ona vahyeder. İşte Kur'an, böyle vahiy ürünü bir kitaptır.

Allah bir Peygambere gaybı bildirirken, onu şeytanın dürtülerine ve ayartma girişimlerine karşı korumak için, **önüne ve arkasına** meleklerden **gözcüler diker.** Bu gözcüler, görev ihmâline yol açabilecek her türlü tehlikelere karşı Peygamberleri korurlar.

28. Ki böylece Peygamber, aldığı bilgilerin hayal veya vehim olmadığını; vahiy getiren meleklerin, **Rab'lerinin mesajını** kendisine dosdoğru ve eksiksiz bir şekilde **ulaştırdığını** ve Allah'ın,

onların yanındakileri, y a n i i  dünyalarında, hayatlarında ve çevrelerinde olup biten bütün gelişmeleri sonsuz ilmiyle kuşattığını ve bunun da ötesinde, kinatta olmuş ve olacak her şeyi bir bir sayıp kayıt altına aldığını —en ufak bir şüpheye yer kalmayacak şekilde— bilsin.